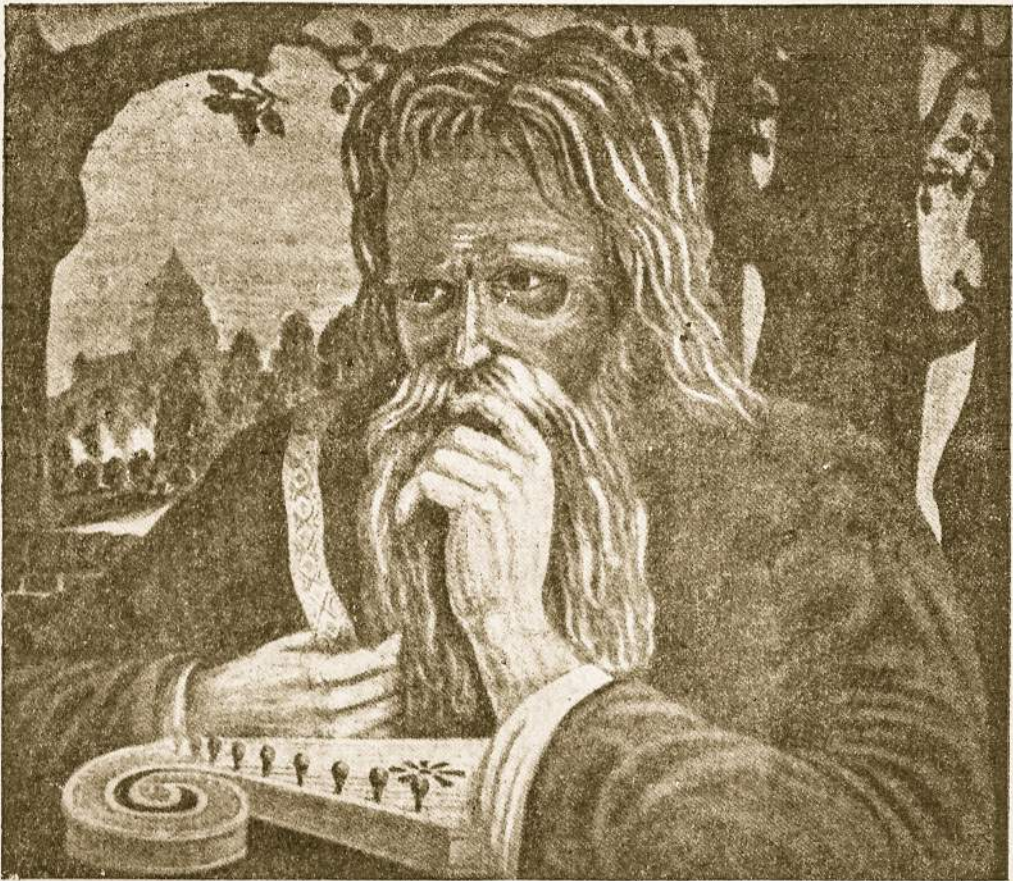

EL TIEMPO Laiikas

Sausis - Enero 1949 - II m. Nr. (5) I

Vaidila — senovės lietuvių dainius — su kanklėmis.

"Laiko" Rėmėjai

"LAIKO" GARBES LEIDĖJAI

Emilija Čekanauskienė, Katalina ir inž. Jonas Čekanauskai, Juozas Musteikis, inž. Jonas Ramanauskas, Pranas Ramanauskas.

P. Katalina ir inž. J. Čekanauskai yra šito "LAIKO" numerio Garbės Leidėjai. Nors gimęs ir mokslus išėjęs Argentinoje, p. inž. J. Čekanauskas ne tik pats išliko susipratęs lietuviš, bet sukūrė ir grynai lietuvišką šeimą, kurios tikroji širdis yra dar Lietuvoje gimusi Ponia Katalina Čekanauskienė. Šalia mokyklinių pamokų vyriausioji pp. Čekanauskų dukrytė Olga lanko muzikos pamokas ir su savo jaunesniąja sesute Blanka bei broliuku Rubinu kalba gražiai lietuviškai, nes šeimoje visi mokomi gerbti savo tėvų tautą, kalbą bei papročius. Retų gabumų pramonininkas p. inž. J. Čekanauskas pavyzdinčiai veda savo pažangų metalo varžtų fabriką (Brandzen 2555, Avellaneda), pasižymintį naujomis higieniškomis patalpomis, moderniškiausiomis mašinomis ir precizine tvarka. Neužmiršdami kultūrinių mūsų lietuviškosios kolonijos reikalų, Poniai Čekanauskai ypačiai daug prisidėjo prie vienintelės lietuviškosios mokyklos bei salės, kurių jie yra net Kūmai drauge su Ponia Emilija Čekanauskiene ir p. Kazimieru Deveikiu - Pipiru.

Reikšdamos lietuvišką padėką, "LAIKO" Redakcija ir Administracija sveikina savo naujuosius Garbės Leidėjus ir linki savo gražiu lietuvišku pavyzdžiu ir toliau skatinti visokeriopą mūsų tautiečių pažangą Argentinoje.

NAUJAS "LAIKO" GARBES RĖMĖJAS

Kun. Jonas J. Jakaitis M. I. C., Argentinos Liet. Aušros Vartų parapijos įkūrėjas ir Marijonų Generalinis Sekretorius Remoje, mūsų laikraščiu paskojo 120 pezų, kartu pasižadėdamas ne tik pats visuomet remti savo mylimos Argentinos lietuvių kolonijos organą, bet ir įžymius savo bičiulius U.S.A. prie to paraginti. "LAIKO" Redakcija ir Administracija savo naujam Garbės Rėmėjui reiškia nuoširdžią padėką.

NAUJIEJI "LAIKO" RĖMĖJAI

Skelbiame sekančius mūsų laikraščio Rėmėjus (skaičiai reiškia pezus):

Kun. Štasy Grigaliūnas, Montevideo liet. kolonijos Kapelionas 64, Benediktas Mesonis (Montevideo) 24, Antanas Matulaitis 20, Juozas Petronis (Berisso) 20, Juozas Janulionis 15, Teresė Aleksienė 10, Vytautas Beleckas (U.S.A.) 10, M. Kuprevičius 10, Jurgis Strolia (Berisso) 10, Juozas Cieslinskas (Montevideo) 8, Antanas Matulionis 6, Juozas Ašmonas 5, Teofilus Slapšys 5, Vytautas Velinona 5, Juozas Bilsliukas (Montevideo) 4, Petras Jasinskis (Montevideo) 4, Adolfas Kazišinis (Montevideo) 4, Petras Kerpiškis (Montevideo) 4, Alfonsas Klimas (Montevideo) 4, Aleksandras Miniauskas (Montevideo) 4, Jonas Panžauskas (Montevideo) 4, Juozas Ramonas (Montevideo) 4, Jonas Ščesnulevičius (Montevideo) 4, Petras Toliušis (Montevideo) 4, Petras Žukelis (Montevideo) 4, Jonas Gerulaitis 3, Domas Pupešis 1.

"Laiko" Bendradarbiai

Dr. Pranas Bagdanavičius, A. Bagdonienė, Kazys Bradūnas, Pranas Brazys, Elena Būzienė, Kazys Čibiras, dr. F. Constantino, St. Devenis, Jonas Dultis, Alfonsas Grauslys, dr. Kazys Graužinis, Z. Juknevičius, Paulius Jurkus, kun. Antanas Kardauskas, Juozas Kėkštas, Jadvyga Kuncaičienė, dr. A. Laucius, dr. J. Mačernis, Nelė Mazalaitė, Aleksandra Merkešis, dr. Jonas Narbutas, dr. Titas Narbutas, Ignas Padvalskis, Jonas Stankūnas, doc. Vytautas Staugaitis, Paulius Stelingis, Z. Stepšys, agr. Antanas Šantaras, agr. Natalija Šantarienė, Mykolas Tamoliūnas, J. Valentinas, Antanas Vilutis, dr. A. Zotovas.

ISIDĖMĖTINI ADRESAI

Lietuvių Aušros Vartų parapijos bažnyčia ir raštinė, Lietuvai Išlaisvinti Centras Argentinoje,

Argentinos Lietuvių Imigracinis Komitetas, "LAIKAS" (Redakcija, Administracija ir Skaitykla): Visos šios lietuviškos įstaigos yra toje pačioje vietoje:

calle Mendoza 2290, Avellaneda, Buenos Aires, Argentina.

Lietuvių Salė ir Lietuvių Aušros Vartų Parapijos Mokykla:

calle Brasil 835 (kampas Mendoza), Avellaneda, Buenos Aires.

Į visas viršminėtas įstaigas patogiai atvažiuoti galima sekančiomis susisiekimo priemonėmis:

Kolektyvai: 8, 70, 96, 225, San Vicente; Pulmonai: 159, Expreso La Plata—Bs. Aires; Tramvajai: 18, 20, 54.

Lietuvos Pasiuntinybė: calle 21 de Septiembre 2511, 6 p., Montevideo, Uruguay.

Lietuviškos pamaldos Aušros Vartų parapijos bažnyčioje, Mendoza 2290, Avellaneda:

Sekmadieniais ir šventadieniais: Šv. Mišios 7, 8 ir 9 val. Lietuviška Suma su pamokslu 10.30 val. Po pietų 16.30 — Rožančius ir Palaiminimas.

Pentadieniais: 19.30 val. — Rožančius ir Palaiminimas.

Montevideo mieste, kapucinų bažnyčioje Cerro'je lietuviškos pamaldos vyksta kiekvieną antrąjį mėnesio sekmadienį, Vasario 16 d. religinis paminėjimas įvyks vasario 13 d. Cerro's bažnyčioje.

"LAIKO" Administracija praneša visiems mieliejiems mūsų laikraščio skaitytojams, platintojams ir bičiuliams, kad dėl atostogausias metas užsisakyti "LAIKĄ" sau ir kitiems. Spaudos klasimas yra neatskiriamai susijęs su lietuviškųjų kolonijų likimu P. Amerikoje. Nedelskime, nes joks laikraštis negali lankyti savo skaitytojus nemokamai! Užsakykite "LAIKĄ" savo artimiesiems kaip geriausią kultūrinę dovaną 1949 metams!

Visiems paskelbtiesiems ir nepaskelbtiesiems "LAIKO" Rėmėjams Redakcija ir Administracija širdingai dėkoja.

EL TIEMPO Laikas

MĖNESINIS LIETUVIŲ ŽURNALAS

LEIDŽIAMAS BUENOS AIRES'E

REDAGUOJA: REDAKCINĖ KOLEGIJA

REVISTA MENSUAL LITUANA

Director Responsable: P. Casimiro Vengras

Redakcijos ir Administracijos adresas:

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires (Argentina)

T. A. 20 - 9027

PRENUMERATOS KAINA: Argentinoje metams 10

pezų, pusei metų 5 pezai, atskiras numeris 1 pezas.

Uruguay'uje metams 4 Urug. pezai. Šiaurės Ameri-
koje ir kitur metams 2 doleriai.

Sausis - Enero 1949

II metai, Nr. (5) I

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucija

(Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto priimtas projektas).

LIETUVIŲ TAUTA,

užsigrūdinusi amžių kovose dėl teisės laisvai ir nepriklausomai gyventi savo tėvų žemėse,

vieninga valia siekia savo gyvybę, kalbą, tautines bei valstybines tradicijas išlaikyti ir kurti bei ugdyti savo tautinę kultūrą,

kad tuo būdu bendradarbiaudama žmonijos kūryboje vykdytų Visagalio valią ir laisvo žmogaus pašaukimą per savo tautą kilti į visuotinės pažangos viršūnes.

Lietuvių Tautos amžiniesiems siekiamam vykdyti — jos gyvybei išlaikyti, Lietuvos nepriklausomybei apginti ir saugoti — Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas šaukia po visą pasaulį išsiškaidžiusius Lietuvos sūnus ir dukteris sutelkti savo jėgas Pasaulio Lietuvių Bendruomenėje, kuriai nustato šią konstituciją:

A. Bendrieji Nuostatai

1. Kiekvieno lietuvio prigimtoji teisė

ir paeriga būti lietuviu ir savo tėvų bei protėvių išlaikytą Lietuvos Tautos gyvybę perduoti ateities kartom, kad amžinai gyventume.

2. Lietuvis lietuviu lieka visur ir visada. Lietuvis nenustoja buvęs lietuvis nors gimtų ar taptų ne Lietuvos piliečiu ar gyventoju.

3. Kalba yra stipriausias bendruomenės ryšys ir tvirčiausias tautybės pagrindas. Lietuvių kalba lietuviui yra tautinė garbė, Lietuvis puoselėja šventą savo kalbos žodį.

4. Šeima yra tautos pirmavaizdis. Lietuvis kuria lietuvišką šeimą.

5. Tautinė kultūra yra Lietuvių Tautos išsilaikymo pagrindas. Lietuvis kūrejas, savo kūryboje apreikšdamas Lietuvių Tautos charakterį ir genijų, įneša tautinį indėlį į žmonijos kultūrinius laimėjimus. Kiekvieno lietuvių priedermė darbu ir įnašu sudaryti sąlygas tautinei kultūrai reikštis.

6. Lietuvos valstybės nepriklausomybė

Ponai Katalina ir inž. Jonas Čekanauskai, šio "LAIKO" numerio Garbės Leidėjai.

yra tautinės lietuvių kultūros ugdymo ir išlikimo būtinoji sąlyga. Darbu, mokslu, turtu ir pasiaukojimu lietuvis per amžius kovojo ir kovos, kad apgintų ir išlaikytų nepriklausomą Lietuvos valstybę.

7. Lietuvių mokykla yra tautinės kultūros atrama ir tautinės dvasios židinys. Kiekvieno lietuvių kilniausioji pareiga būti lietuvių mokyklos rėmėju.

8. Tautinė draugija yra tautinės kultūros ugdymo ir išlaikymo veiksminga talkininkė. Lietuvis kuria ir palaiko religines, kultūrinės, savišalpinės, profesines ir kitas lietuvių tautines draugijas.

9. Lietuvių Tauta yra knygnešių tauta. Neturinčios pasaulyje pavyzdžio lietuvių kovos ir aukos dėl savos knygos yra testameninis įpareigojimas esamom ir būsimom kartom organizuoti ir remti spausdintą lietuvišką žodį.

10. Laisvė yra asmens ir tautos buvimo ir kūrybos pamatas: laisvas žmogus, laisva tauta, laisvų tautų bendruomenė. Vykdydamas savo amžinąją teisę būti laisvam, lietuvis ugdo laisvės meilę.

11. Lietuvos meilė moko lietuvių branginti savo tautos istoriją bei tautinius papročius, įsijungti į jos siekimus ir jai nelaimėse padėti.

12. Kiekvienas lietuvis stengiasi būti vertas savo protėvių, kad paliktų pagarbų pasididžiavimą savo palikuonim.

13. Kiekvienas lietuvis yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenės narys.

14. Lietuvis ugdo tautinį solidarumą. Visi lietuviai, be tikėjimo, visuomeninės padėties, gyvenamo krašto skirtumo, yra lygūs tos pačios tautos vaikai, tarp savęs broliai.

15. Tautinio susipratimo ir lietuvių vienybės ženklu kiekvienas lietuvis moka nuolatinį tautinio solidarumo įnašą.

16. Lietuvis santykius su nelietuviu nustato artimo meilė ir pagarba kiekvieno žmogaus laisvei, garbei, sveikatai, gyvybei ir turtui.

17. Lietuvis tautinės spalvos: geltona — žalia — raudona.

18. Lietuvis tautinė šventė yra Vasario 16-ji diena.

19. Lietuvių šūkis: "Lietuviais esame mes gimę, lietuviais turime ir būt!"

LIETUVIŠKOS VILTYS 1949 METAMS

Lietuvos ministeris P. Amerikai Dr. K. Graužinis ir jo vadovaujama įstaiga, kaip mūsų nepriklausomybės simbolis, švenčių proga gavo iš įvairių šalių organizacijų ir atskirų asmenų daugelį pasveikinimų su linkėjimais, kurių da-
lį čia paminėsime.

Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto (VLIK) pirmininkas prel. M. Krupavičius sveikindamas pastebė: "Mes esame optimistai ir viltingai žiūrime į tremtinių ir Lietuvos rytojaus dieną, nors žinome, kad dar mūsų kančių ir vargo taurė nesibaigia... Įpatinai nuoširdžiai Tamstai dėkoju, kad Lietuvos išlaisvinimo darbą dirbi visu nuoširdumu, dideliu atsidėjimu, energija ir ilgą praktikos įgytu sumanumu. Dieve padėk laimėti."

Vykdomosios Tarybos Pirmininkas V. Sidzikauskas rašo: "Nieko nuoširdžiau negalėtume linkėti ir Jums ir sau, kaip išverti su tokiu pat ryžtingumu, kaip iki šiol, mūsų kenčiančios tėvynės išlaisvinimo darbe ir nepaliaujamai gairinti viltis, kad 1949 met. prablaivės Lietuvos padangė, iki pagaliau po visą pasaulį blaškomi lietuviai galės, kaip pavasariniai paukščiai, suskristi į laisvą tėvynę."

Lietuvos laisvės kovų dalyviai, kurdami Vokietijoje savo sąjungą, Ponui Ministeriui taip

pat linki pasisekimo kovoje už Lietuvos valstybės suverenumo atstatymą.

Lietuviai dailininkai tremtyje, Lietuvių Sąjunga Venezueloje linki ir toliau nenuilstamai budėti lietuvių sargyboje.

Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Pirmininkas Dr. Domas Jasaitis rašo: "Širdingiausiai linkiu Tamstai ir toliau didele energija ir pasiryžimu atstovauti ir ginti mūsų valstybės gyvybiškąsias teises ir liudyti visam kultūringam pasauliui lietuvių senos ir garbingos tautos laisvės troškimus. Lieku tvirtai tikėdamas, kad ateinantieji metai Tamstos gražias ir didžiules pastangas bei nepailstamą darbą apvainikuos visų mūsų amžinųjų lūkesčių išsipildymas ir demokratikšų pasaulio valstybių laimėjimai išvaduos mūsų kraštą iš žiaurios ir kruvinos totalizmo vergijos ir mums tremtiniams atidarys duris sugrįžti į Laisvą Lietuvą."

● Šv. Cecilijos Choro įdainuotų Lietuviškų Plokštelių

galima gauti: Lietuvių Parapijoje Avellanedoje, pas reikalų vedėją p. K. Misiūną ir per bet kurį šv. Cecilijos choro narį.

LO QUE OCULTA LA CORTINA STALINIANA

La cortina de hierro, expresado brevemente, es un muro de ocultación de la dictadura bolchevique, de su censura, aislamiento y mentira tal, que no se le conoce parangón en la historia de las naciones civilizadas o bárbaras. Física y espiritualmente se circunda con esa muralla a todos los países, que tuvieron la desgracia de caer en la esclavitud bolchevique. Su objeto es ocultar a los ojos del mundo libre, qué y cómo sucede en el imperio de Stalin.

Psicológica y lógicamente es sabido, que nadie oculta las buenas cosas y el buen orden. Muy por el contrario, las personas en particular y las naciones en general se enorgullecen de sus buenos triunfos y, en calidad de ejemplo, los muestra a los demás. La verdad no teme la luz. Cuando los bolcheviques ocultan su "paraíso socialista", entonces en ese paraíso debe haber mucha que se asemeje al infierno. Más tarde sacaremos a relucir hechos, de que realmente es así.

Por su parte la defensa de las fronteras del imperio staliniano está basada en un ejército especial (NGB), con alambradas de púa, reflectores, perros amaestrados, zona de la muerte y la pena capital para los fugitivos. La ley, que permite hasta aplicar la pena capital por el intento de salir ilegalmente al extranjero, fué promulgada en 1934 y su aplicación tórnase gradualmente más estricta al presente. La pena de muerte a menudo es trocada por la de 25 años de trabajos de esclavos en Siberia, lo que para el condenado es más terrible, pero para el estado soviético resulta más beneficioso....

El autor de las presentes líneas conoce perfectamente, como en la ACTUALIDAD están salvaguardadas las fronteras de la Lituania ocupada por los Soviets en su límite con Alemania Oriental y Polonia. Una frontera de cerca de 500 kilómetros de largo está cuidada por cuerpos del ejército rojo formados por mongoles. Aunque en Alemania Oriental y Polonia impera el mismo régimen comunista que en Lituania, mas sin embargo desde allí queda más cercana la Alemania Occidental, y los bolcheviques temen que alguna de las personas esclavizadas pueda huir a las zonas occidentales alemanas, y por lo tanto, la frontera oeste de Lituania está muy celosamente cuidada.

Esa región se asemeja mucho a una línea del frente bélico. En un ancho de 800 metros de distancia a la frontera, hay una franja deshabitada. Allí no puede presentarse ningún habitante civil. Quien consciente, o por error entra en esta ZONA DE LA MUERTE, es tiroteado sin prevención. Más cerca de la frontera, en una faja de 50 metros, se han talado los árboles, la tierra ha sido arada y rastrillada para poder observar cualquier movimiento o huella de pisadas. En esta faja se ha tendido en el suelo un cable oculto de señales, que apenas tocado hace disparar un cohete, que presta gran ayuda a los guardianes sobre todo de noche. Más allá si-

guen dos amplias alambradas de púa de 2 metros de altura, con la parte superior iluminada. En estas alambradas existen a cada 250 metros torrecillas de cemento armado para los guardianes, provistos de ametralladoras y otras armas automáticas apuntando hacia todos lados. Adjunto a cada torrecilla de guardia hay otros puntos llamados de apoyo — bunkers bajos, en los cuales se ocultan perros amaestrados de raza lobuna, destinados para ayudar la guardia nocturna de fronteras. Dícese que los perros son mejor alimentados que los propios guardianes mongoles. Los soldados son mantenidos en cada puesto de guardia no más de dos meses siendo suplantados por otros, para que no tomen conocimiento de las condiciones del lugar y no entren en contacto con los habitantes de la comarca.

Ya en los distritos más próximos a la frontera es imposible habitar sin un permiso oficial del gobierno, que sólo se entrega a los comunistas fieles o a colonistas traídos de Rusia o el Asia. Y desde el año pasado la salida de los pescadores hacia el Mar Báltico partiendo del puerto de Klaipėda (Memel), ha sido completamente prohibida a causa de que allí se efectúan defensas militares, y por el temor de que junto con los pescadores no huya alguien hacia el mundo libre.

Como se nota, la cortina de hierro existe, y está tan cerrada, que para trasponerla, según parece, se necesita un milagro. Y sin embargo, hasta las cosas imposibles a veces se hacen posibles para aquel que resuelve mejor morir y no servir de esclavo. En otra oportunidad contaremos la sangrienta odisea de guerrilleros lituanos, cuando en un grupo de seis decidieron quebrar hasta varias cortinas de hierro para traer al Occidente documentación auténtica sobre la situación imperante en la Lituania envuelta en mortal silencio. Casimiro Verax.

TIESA APIE MASINES ŽUDYNES KATIN'E

Neseniai Norvegijos spaudoje pasirodė naujų žinių apie 11.000 lenkų karininkų išžudymą prie Katin'o miesto Rusijoje antrojo pasaulinio karo metu. Lenkų pogrindinės kariuomenės vadas generolas Bór-Komorowski pareiškė, kad jau 1941 m. jis gavo iš generolo Sikorskio įsakymą susekti, ar tikrai iš Sovietų Sąjungos sugrįžo 11.000 lenkų karininkų, kuriuos Sovietai, užpuolę su Vokiečiais kariuomenėi nė vienas iš tų 11.000 į Sovietų nelaisvę patekusių lenkų karininkų nėra grįžęs. Iš to darosi aišku, kad ta 11.000 lenkų karininkų, kurie buvo užtikti palaidoti milžiniškose duobėse prie Katin'o miesto Rusijoje, yra tie patys karininkai, kurie pateko į Sovietų nelaisvę ir kuriuos Sovietai sutartimi buvo prizađėję paleisti į gen. Sikorskio organizuojamą lenkų armiją užsieniuose. Prie sušaudytųjų Katin'e lenkų karininkų lavonų rasti dokumentai bei užrašų knygutės aiškiai patvirtina šią baisią tiesą apie masinį beginklių žmonių išžudymą raud. rojuje.

Jadvyga Kuncaitiene

Kodėl Tautiški Rūbai?

Viename puošniame baliuje Kaune, nepriklausomybės laikais, kuriame dalyvavo nemažas skaičius užsienio diplomatų ir šiaip užsieniečių, buvo renkama to baliaus karalienė. Tarp puikių balinių tualetų, kurių daugumas pasiūta pagal paskutinę Paryžiaus madą, matėsi taip pat ponių ir panelių, apsirengusių tautiškais drabužiais, kadangi ypač paskutiniaisiais nepriklausomybės metais tautiški rūbai vėl buvo visur dėvimi. Tiesa, šitie tautiški rūbai būdavo labai gražūs ir puošnūs, taip kad ir elegantiškiausios moterys juos mielai užsidėdavo. Ir štai, po ilgo baliaus komisijos svarstymo — nes gražių kandidatų buvo nemažas skaičius — baliaus karaliene tapo išrinkta viena panelė, pasipuošusi kaip tik tautiškais drabužiais! Galima suprasti, kaip nusivylusios buvo kitos gražios moterys, kurių balinės suknelės tikrai buvo labai puošnios ir tyčia tam baliui siūtos. Bet nieko nepadarysi: komisija savo sprendimo nepakeitė, ir gražioji lietuvaitė liko visų savo puošnių konkurenčių nugalėtoja.

Atsitiktinai pažinojau šią panelę, bet niekad nebuvau pastebėjusi, kad ji būtų buvusi ypatingai graži. Tačiau kaip ir daugelis kitų baliaus dalyvių, turėjau pripažinti, kad ji tą vakarą taip savotiškai gražiai arodė, jog niekas ne-

galėjo neigti, kad ji baliaus karalienės titulo nebūtų užsitarnavusi. Moteriško smalsumo vedinos, pradėjom mes kitos ją nagrinėti, ir priėjom išvados, kad jai nepaprastai tiko tautiški drabužiai, kurie išskėlė jos kuklų grožį ir darė ją taip įdomią. Ir kiek vėliau teko stebėti kitas ponias ar paneles, dėvinčias tautiškus rūbus, visad įsitikinom, jog jos yra daug gražensės, daug įdomesnės su tais rūbais, negu su kitom kažin kaip elegantiškom suknelėm, ir kad tie rūbai be išimties kiekvienai tinka, nežiūrint amžiaus, plaukų spalvos ir ūgio.

Kodėl gi taip yra? Atsakymas į šį klausimą yra paprastas: mūsų tautiški drabužiai yra ištikrųjų labai gražūs ir skoningi. Savaime aišku, jie turi būti tinkamai pasiūti, suderinti, pritaikinti kiekvienai moteriai. O juos pritaikinti nėra sunku. Tautiškų rūbų spalvų ir pasiuvimo įvairumas yra toks didelis, kad kiekviena atras tai, kas jai prie veido tinka, o jų sukirpimas tinka kiekvienai figūrai: aukštos lieknos moters pabrėžia jos liemens lieknumą ir grakštų ūgį, žemesnę moterį sijono ilgis paauskština, perdaug apvalias formas paslepia rūbų plotis, o plačios bliuskutės rankovės priduoja daug moteriškumo ir grakštumo. O kokie puikūs ir ivairūs tie galvos papuošimai! Kokios žavingos atrodo jaunų mergaičių gal-

•
Rugiapiūtės
pabaigtuvėse
jaunimas
grįžta
dainuodamas
namo,
pasipuošęs
tautiškais
rūbais.
•

vutės, papuoštos skoningom karūnom; kiek romantikos tų ilgų įvairiaspalvių kaspinių bangavimuose, sukeliamuose kiekvienu galvos judesiu, o ypač šokant. O tie baltutėliai kaip sniegas nuometai, pilni paslaptingos poezijos! Kaip jaunina jie kiekvieną kad ir vyresnio amžiaus moterį! Žiūrint į jų veidus darosi suprantama, kadėl jie poetų apdainuoti, kaip ir šiose eilutėse:

“Po baltu nuometu baltos lelijos
veidas...”

Teko girdėti daugelio vyrų nuomonės, kad moterys su tautiškais rūbais atrodančios 10 metų jaunesnės, o merginos — visos kaip šešiolikinės!

Kai kas gali pagalvoti, jog mes savo tautiškais rūbais dėl to taip gėrimės, kad jie yra lietuviški, kad tėvynės meilės “apakintiems” mums viskas gražu, kas lietuviška, o kitiems gal jie visai kitaip atrodo. Tačiau turime daug įrodymų, kad mūsų tautiški rūbai yra įvertinti visų svetimtaučių. Kai prieš pat karą Londone įvyko tarptautinis tautiškų šokių konkursas, kuriame dalyvavo ir Lietuvos atstovai — es, visi atkreipė dėmesį į mūsų tautiškų rūbų originalumą ir grožį, ir anglų laikraščiuose daug apie juos buvo rašyta. Šveicarijoj, kuri skaitoma viena iš kultūringiausių pasaulio šalių, kur tik pasirodydavo lietuvaiteš su tautiškais rūbais, buvo keliamos didžiausios ovaci-

jos ir kai buvo kviečiami lietuviai dalyvauti kur nors iškilmėse, visur buvo prašoma, kad mūsų moterys dėvėtų tautiškus rūbus. Į vieną lietuvių pabėgėlių stovyklą Šveicarijoj buvo specialiai atvykę filmų atstovai apžiūrėti tų rūbų ir paskui filmavo mūsų merginas, pasipuošusias jais. Vokietijoje, kur mūsų lietuvaiteš tekėdamos beveik be išimties dėvi tautiškus rūbus, susirenka svetimtaučių būriai vien tik pasigrožėti šios rūšies mūsų liaudies menu.

O kaip mums lietuviams, taip toli nuo savo tėvynės nuklydusiems tie rūbai turi būti brangūs! Kiekviena jų spalva mums primena ką nors iš to mylimo krašto: ar tai gintarinį mūsų pajūrį, žalsvas Baltijos bangas, ar rugiagėlių spalvos dangų ir žaliąsias pievas, auksinius rugių laukus, rausvus bijūnus ir kitas gėles žydinčias mūsų sodų darželiuose. Kaip būtų gražu, jei kiekviena lietuvė turėtų gražius tautiškus rūbus ir nesivaržytų jų dėvėti kiekviena tinkama proga. Žinoma, kaip jau anksčiau minėta, tie rūbai turi būti tinkamai pasiūti, suderinti pagal mūsų liaudies menininkų taisykles. Kai jie bus skoningai pasiūti ir priderinti, tada jie bus dėvimi su dideliu malonumu ir džiaugsmu, o kartu džiugins ir visų kitų žmonių akis. Nė viena tauta nesigėdina savo tautiškų drabužių, kodėl mes turėtume jų drovėtis, jei jie yra pripažinti esant tikrai vieni iš gražiausių?

Namų darbo rankšluosčiai,
išmarginti tautiniais
raštais.

Juozas Tumas - Vaižgantas

Juozas Tumas Vaižgantas gimė 1869 m. rugsėjo 20 d. Maleišiuose, Svedasų valsčiuje. Mirė 1933 m. balandžio 29 d. Kaune. Taigi neseniai minėjome jo mirties penkioliktąją metinę.

Juozas Tumas — tai jo tikroji pavardė. Vaižgantas — jo slapyvardė.

Kodėl jį prisimename? Kas jis mūsų tautai buvo?

Tai kunigas, kanauninkas, kuris senąją Vytauto statytą bažnyčią Kauno senamiestyje valdė. Buvo jos Rektorius. Tačiau ne dėl to mes jį minime.

Tai visuomeninkas, dalyvavęs daugelyje draugijų ir visam lietuviškam gyvenime, prieš atgaunant Lietuvai nepriklausomybę ir ją atgavus. Jo judrumo ir gyvybės pilnas buvo Kaunas ir net Lietuva. Niekas, kas vyko Lietuvos gyvenime, nebuvo jam svetima, viskas kas lietė Lietuvą jam buvo svarbu ir susidomėjimo verta.

Tai Lietuvos Universiteto lietuvių raštijos profesorius. Tenai per 10 metų jis su meile gilinas, skaito studentams ir rašo apie tuos praeities lietuvius, kurie su plunksna rankoje savo tautai tarė.

Tai žurnalistas. Jau nuo seminarijos laikų rašė. Vėliau lietuviškai knygai, iš Prūsų slapta į Lietuvą nešamai, kelią skynė ir ją platino. Visoje eilėje laikraščių rašė, laikraščius kūrė, jų redaktorium buvo.

Tai rašytojas, kurio lietuvių tauta nepamirš. Savo knygoje ("Pragiedručiai", "Dėdės ir dėdienės", "Rimai ir Nerimai" ir kitose) su didele meile rašė apie Lietuvą, jos kaimo gyvenimą, lietuvių kaimiečių sielą ir širdį gilinosi, Lietuvos gamtą puikiai vaizdavo — visame Lietuvos gyvenime, anot jo paties išsireiškimo, "deimančiukus" matė ir juos rankiojo. Jo raštus skaitydamas, vis labiau pamilsti tai kas lietuviška, kas sava; vis didesniu lietuviu daraisi.

Tai tas, kuris Lietuvą mylėjo labiau negu savo patogumus ir todėl dėl lietuvių buvo persekiojamas ir anų laikų lenkiškai nusiteikusios bajorijos, ir rusų caro valdžios, ir pagaliau naujesniais laikais jo užsimojimų ir darbų nesuprantančių siaurapročių.

Jo gyvenimą geriausiai galima aptarti šiais rašytojo A. Vaičiulaičio žodžiais:

Kan. Juozas Tumas Vaižgantas (Dailininkės Jablonskytės lino raižinys).

"Jo vienintelė meilė ir aistra buvo Lietuva ir lietuviai".

Tas kuris Lietuvai gyveno, net ir mirdamas apie Lietuvą kliedėjo ir, pranašiška nujausdamas, kas po kelių metų Lietuvos laukia, paskutinius žemėje žodžius šnabzdėjo: "Gelbėkite Lietuvą".

Tai buvo įdomi, pilna savistovumo asmenybė, kuri kalbėjo, veikė iš savo giliausio įsitikinimo. Jam nerūpėjo, ką kiti pagalvos, pasakys.

Tai buvo asmenybė, pilna veiklumo, gyvumo ir jaunatvės. Saulėtos dvasinės jaunatvės, tvėrusios iki pat mirties.

Jo kūnas guli po Vytauto Didžiojo bažnyčia Kaune. *Alfonsas Grauslys.*

Pasakoja pabėgėlis iš Lietuvos. — Laikraščių žiniomis, neseniai iš Lietuvos į Lenkiją atbėgęs asmuo rašo:

"Jūsų brolis išmestas iš savo nuosavo namo, kuris bolševikų nacionalizuotas (tas namas Kauno priemiestyje teturi du mažus kambarėlius ir virtuvę). Jo švogeriais suimtas. Gen. Velykis sėdi kalėjime. Buv. mokesčių inspektoriaus Tulausko sūnus sušaudytas. Miškininko Kvedaro sūrus sušaudytas. Dr. Marcinkus sušaudytas. Lietuvoje badas. Daug rusų. Kaune lietuvių labai maža. Viskam aprašyti reiktų didelės knygos".

JONAS AISTIS

VAIDILAI

Po laisvus laukus ir po laisvas aikštes vaikštau,
O Lietuva, aš vaikštau ir gėriuos.
Vaidenas žygiai ir didieji kunigaikščiai,
Vaidenasi man tauras Paneriuos.

Menu ir savo brolių, šaunuojį vaidilą,
Su kankliais, ramentu, žila barzda...
Kurią gi šiandien aš turiu pradėti bylą,
Kurias aš tau turiu atvert žaizdas,

Kai negirdžiu jau Algirdo skardžių trimitų.
Kai nematau jau Vytauto pulkų —
Su sielvartu gulu, su juo keliuosi rytą
Ir sunkiai paliktus kanklius velku.

Ir taip aš juos velku, senus laikus atminęs,
Apkaltas šitais pančiais nūdienos.
Vaidenasi sapnai, sapnai ir Gediminas,
Bet jau parkritęs kniūbščias Veliuonoj.

Tu ten, prie Nemuno, prie jo, senų senelio,
Kur rinkos plėšrūs paukščiai ir vilkai...
Tai tu buvai teutonui ten pastojęs kelią
Drauge su karžygių šauniais pulkais.

Vaidila, tu prikelti juos naujiems Pilėnams,
O tu prikelt, prikelt juos gali!
Tegu tad skamba kankliai, tegu tad skamba
[pienas

Nūnai naujų milžinkapių šaly.

Nes aš bijau sunykti mūsų kasdienybėj,
O žygius juk regėjimuos mačiau.
Saulėlydy Nemunas kaip ašara žiba,
Bet patys kankliai skamba vis karčiau...

Vaikiškas Polėkis

Pasivijęs pienės pūką,
Pūką papūčiau aukštyn:
Pūkas lekia, kyla, sukas,
Pūkas leidžiasi žemyn.

Nusilaužęs karklo rykštę
Upėj dangų ištaškau:
Savo rankom vaivorykštę
Nuo dangaus nusiraškau.

Mano žodžiai — pienės pūkas,
Pienės pūkas toks trapus:
Čia pakyla, čia vėl klūpo
Ties gyvenimo kapu.

Mano žodžiai — laumės juosta,
Laumės juosta ties dangum:
Noriu džiaugsmą ja sujuosti,
Žemės džiaugsmą su žmogum.

Antanas Vilitis.

VLADAS ŠLAITAS

NEPAKELIAMA BAUSMĖ

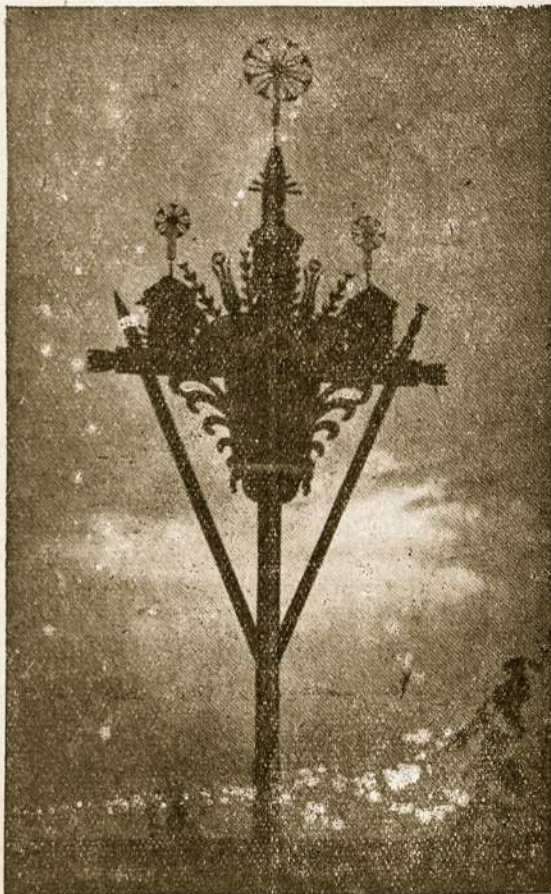
Jei jūs norite nubausti žmogų
sunkiau, nei gali žmogiška širdis pakelti,
jūs jo nešaudykit,
jūs jo nekarkit,
jūs jo nebauskite iki gyvos galvos kalėjimu.

Jūs jį išstremkit svetiman kraštan; jo tėviškę
paverskit krūva pelenų ir rašalu
raudonu lygumas žalias užliekit.

Jūs jį išstremkit svetiman kraštan ir tūkstančiai
aštrių, kaip peilis, svetimų akių jį šaudys,
kasdien medžiai svetimi jį kars,
ir svetimi keliai ir svetimas gyvenimas
bus jo kalėjimu iki gyvos širdies!

Jei jūs norite nubausti žmogų,
jūs jį išstremkit svetiman kraštan ir leiskit
kasdien jam slankiot svetimų namų šešėlyj,
kol jo širdis išdžius,
kol paskutinis kraujas gyslose išdžius,
kol iš žmogaus tik buvusio žmogaus šešelis liks.

Jei jūs norit nukankinti žmogų,
jūs jį išstremkit svetiman kraštan.

Lietuviškas kryžius saulėleidy.

VIENOS MOTINOS TRAGEDIJA

Toli nuo tėvynės, lietuvių pabėgėlių stovykloje Hanau mieste, Vokietijoje, sausio 27 d. mirė Marija Sniečkuvienė, sulaukusi 85 amžiaus metų. Gyvenimo audros pakirsta, ji jau sirgo kelis mėnesius, meldėsi ir apgailestavo tą dieną, kada ji pagimdė savo jauniausį sūnelį Antaną, dabartinį Lietuvos galingiausį bolševikų pareigūną, didžiausį savo tautos ir tėvynės išdaviką, kuris daug prisidėjo prie to, kad ji ir didelė lietuvių tautos dalis liko benamiais, o tėvynė pragrimzdo begaliniam varge ir skurde.

Marija Sniečkuvienė gimė 1863 m. balandž. 24 dieną, buvo garbinga, tvarkinga ir pasiturinti ūkininkė. Ji užaugino keturis sūnus ir tris dukreles, visus išmokslino ir visi išaugo garbingais ir vertingais žmonėmis, išskyrus jauniausį, Antaną. Laike Pirmojo Pasaulinio karo, Sniečkų šeima buvo ištremta į Rusiją. Ten mirė tėvas, pamaldus žmogus, kuris savo sūnų norėjo išleisti į kunigus. Ten pat ir sūnus Antanas užsikrėtė bolševikinėmis idėjomis. Grįžus Lietuvon, Antanas dabartinis Lietuvos Komunistų Partijos centro sekretorius, jau pradėjo dirbti komunistų naudai ir tuo pasidarė aklu bolševikų įrankiu. Dar nesulaukęs 17 metų, buvo už valstybės išdavimą traukiamas atsakomybėn, pabėgo į Rusiją, ten pasirengė savo paskirčiai ir slaptai grįžo. Vėl buvo suimtas ir nuteistas, bet po kurio laiko iškeistas į Rusijoje kalintus mūsų dvasiškius.

Kada Sovietų Rusija nutarė užgrobti Lietuvą, Sniečkus buvo vienas to veiksmo svarbiausių įrankių, nes buvo paskirtas komunistų partijos Centro Komiteto sekretorium ir tuo pasidarė didžiausiu savo tautos žudiku ir valstybės išdaviku. Tai sužinojusi, motina labai daug kentėjo, dienas ir naktis meldėsi, kad Dievas jos kadais mylimiausių sūnų atvestų ant tiesos kelio. Nors Antanas Sniečkus buvo nutraukęs visus ryšius su šeima, motina ryžosi sūnų aplankyti ir jį paveikti. Nuvykusi Kaunon 1940 metais, rado sūnaus butą policijos saugomą. Įrodžius, kad ji yra motina, policija praleido. Toks susitikimas jai buvo be galo skaudus ir vos sūnų pamąčiusi, ji pastebėjo priekaištaudama, kad jis anksčiau vis buvęs policijos ir kalėjimų žinioje, o ir dabar, pasidaręs tariamai galingas, esąs policijos apsuptas ir saugomas, kaip kalinys. Sūnus aiškino, kad tai nereikia blogai suprasti, nes policija stovinti gatvėse, tat ji galinti stovėti ir prie jo namo.

Visi motinos mėginimai sūnų paveikti ir jį grąžinti savo tautai liko be pasekmių. Sniečkus aiškino motinai, kad jie, okupantai, atnešą Lietuvai laimę ir žmonėms būsią daug geriau, negu anksčiau. Motinai prikišus, kad atima žmonėms prakaitu uždirbtus turtus, pamiltą žemę, namus ir net laisvę, jis vėl aiškino, kad tai padarius, kaip tik Lietuvoje būsią kaip rojuje, tik reikią tikėti ir palaukti. Motina verkdama paliko jo puošnų butą, nes pajuto, kad ji jau neteko sūnaus, kad jis jai svetimas, nors

A. a. Marija Sniečkuvienė, "lietuviškojo Stalino" motina.

jai atvykus, pabučiavo ranką. Tai nebebuvo jos sūnus ir ji tokio sūnaus nebenorėjo turėti nė su juo pasimatyti.

Bet motina nesiliovė už jį meldusis, kad liautųsi žudyti savo tautą ir nestumtų jos dar giliau į vargą. Nuo tos dienos su sūnum nebesimatė ir nenorėjo jo matyti. Nutrūko paskutiniai ryšiai. Su broliais ir seserimis Sniečkus taip pat vengė susitikti, o tie jo nekentė ir bijėjo.

Kai prieš karui prasidedant prasidėjo masinis žmonių vežimas iš Lietuvos į Sibirą, išvežamųjų tarpe buvo ir šeimos narių, būtent motinos brolis su šeima, vienas brolis su šeima ir vienas pusbrolis. Kada šie visi jau buvo suvaryti į gyvulinius vagonus, kiti broliai ir seserys kreipėsi į galingąjį Antaną, bet jo nepasiekė. Pagaliau, Sniečkaus sekretorei tarpininkaujant, jis sutiko su broliais susitikti.

Atvyko su palydovu automobiliu iki buto bet įėjo vienas. Atrodė gerai nusiteikęs. Pastebėjęs verkiančią seserį, pradėjo juoktis ir aiškinti, kad ji bereikalingai jaudinasi. Jai paklausus, ar jis nematęs, kas darosi, tasai vėl ironiškai pradėjo aiškinti, kad vežamos Kauno prostitutės į darbus, dėl to nesą reikalo sielotis. Broliams įsikišus su pastaba, kad vežami ir minėti giminės, jis pareiškė, kad tai nieko tokio. Jie esą dvarininkai, išnaudotojai, tad turį mokintis dirbti. Ten jie būsią aprūpinti ir darbu ir duona. Dėl jų nereikią jaudintis. Taip prataręs išėjo. Nors mėgino įrodinėti, kad dėdė senas ir nebegali dirbti, Sniečkus nerodė jokio noro padėti. Tada broliai kreipėsi į Lietuvos NKVD (saugumo) viršininką Gedvilą, ir pagaliau pavyko minėtuosius gimines tą kartą nuo išvežimo apsaugoti. Kiti broliai ir giminės slapstėsi ir tik savo atydumo dėka išvengė išvežimo, nes jie visi buvo geri ūkininkai arba valdininkai ir dėl to buvo laikomi buržuais. Vi-

si bijojo savo brolio taip pat, kaip ir kitų NKVD agentų, o jo užtarimo net nelaukė.

Prasidėjus karui su vokiečiais, bolševikų pareigūnai ir galingieji išbėgo. Vokiečių kariuomenė besitraukiant, lietuvių tautos naikintojų ir žudikų priešakyje atsirado ir A. Sniečkus, vėl užėmė turėtą aukštą vietą ir tęsė savo planingą lietuvių tautos persekiojimą, naikinimą ir krašto ūkio žlugdymą. Raudonajai armijai artinantis, visi Sniečkaus giminės, kartu su sena motina, pasileido į Vakarų; bolševikinio siaubo vejami ir tos pabaisos viduryje matydami savo brolių ir sūnų ieškojo prieglobsčio Vakarų demokratijų apsaugoje. Jie visi žino, kad tikras bolševikas, koks yra ir A. Sniečkus, neturi nei

tėvų, nei giminių. Toji liūdna tiesa dar padidino jų baimę. Baisūs išgyvenimai jiems nepaliko abejonių, ar palikti tėvynę ir visa, kas jiems buvo brangu ir miela, ir pasirinkti pilką tremties gyvenimą.

Sergančią motiną aplankė Amerikos laikraštiniškai. Jie paklausė senos, nelaimingos motinos, kodėl ji nevyksta namon, turėdama tokį galingą sūnų. Motina jiems atsakė, kad Dievas jos maldos neišklausęs ir jos netikusio sūnaus neatsiėmęs iš šio pasaulio, bet ji jo nebeskaitanti savo sūnumi ir nenorinti nei jo, nei su jo pagalba pavergtos, skurstančios ir verkiančios Lietuvos matyti. Verčiau ji norinti mirti ir ilsėtis svetimoje žemėje.

J. Gr.

KRUVINI NUOTYKIAI

Partizanas Saulius pasakoja apie lygiai prieš vienerius metus įvykusį lietuvių partizanų prasiveržimą iš Lietuvos pro geležinę uždangą į Vakarų.
Tęsinys iš praėjusio numerio.

5. LENKŲ ŽEMEJE

Miškas mums teikė apsaugą keletai kilometrų. Išėję į kelią, pamatėme lenkų gyvenamas trobeles. Eidami pro jas laikėme ginklus rankoje, pasiruošę į kiekvieną pasipriešinimą atsakyti ugnimi. Nustebę gyventojai žiūrėjo pro langus į mus, nes mes savo baltomis marškomis ir iki dantų gingluoti darėme jiems nekasdieninį įspūdį. Užėję pas vieną ūkininką pasiteiravome, kaip vadinasi ši vieta. Mes neabojojome, kad jau ir lenkų pasienio sargybiniai buvo rusų aliarmuoti. Tačiau mes jų per daug nebijojome. Jie paprastai vaikščioja po du, tris, gingluoti rusiškomis "klerkutėmis" (PPS). Pirmą seriją dar išlenda, o po to galima su kepurėmis muštis. Su lenkais muštis neturėjome jokio noro. Jie mums dar kartas nuo karto ir "unią" pasiūlo.

Šiąnakt, nors ir nuvargę, turėjome padaryti apie 40 kilometrų, nes rytojaus dieną reikėjo laukti "ablavos" medžioklės. Nužiūrėję didesnį ūkį, užsukome pasiteirauti, ar negalėtume gauti rogių. Pas ūkininką užtikome savo tautietį tremtinį. Šeimininko pasiprašęs, jis išvirė mums kavos, pasispirginome lašinių su svogūnais, stiprokai užkandome. Išsipykę iš batų vandenį ir pasikeitę autus, sėdome į roges ir pavažiavome kokį 15 kilometrų. Paskui atleidome tautietį ir traukėme pėsti Pšeroslio pusėn. Nuvargę vėl atsiminėme roges ir užsukome pas kitą ūkininką. Pasirodė, kad jis esąs kaimo seniūnas. Pradėjo aiškinti mum tvarką, kaip čia galima užsisakyti roges. Mes jam aiškinome, jog mes nemėgstame šios tvarkos, lygiai kaip ir jos tvarkdarius, ir kad neturime laiko ilgesnėms prakalboms. Jis mus nuvežė iki Pšeroslio. Sužinoję, kad miestelio policija sudėta iš aštuonių vyrų, pravažiavome gatve pro būstinės langus.

Pavažiavę su juo taip pat apie 15 km., liepėme jam važiuoti namo ir įsidėmėti, kad jam gali būti

blogai, jeigu jis apie šį pasivažinėjimą praneš valdžiai. Užsukome pas trečią lenką. Užkandę, įsimeitėme į roges šeimininką, ir vėl leidomės toliau į Fornetkos pusę. Už dešimties kilometrų paleidome jį atgal, padėkodami už pavėžinimą ir patardami priminti savo antrajai pusei, kad ji pirma gerai pagalvotų prieš eidama į policiją su pranešimu, — jeigu ji dar nebuvo ten išėjusi. Mes jai garantavome, kad po trijų valandų jos vyras bus namie.

Paryčiu užėjome į nuošalią sodybą. Šeimininkė mus sutiko gana maloniai. Ji nuvedė mus į seklyčią ir paklojo lovas. Apsiprausę ir paruošę ginklus, mano draugai tuojau ėmė knarkti. Aš, moterų padedamas, paruošiau stiprius pusryčius. 12 val. pasikeitėme su Mindaugu pareigomis: aš ėmiau knarkti, o jis budėti ir tęsti toliau autų ir drabužių džiovinimą. Kiek prasnūdus, įbėgo šeimininkė su žinia, kad Suvalkų komendantas skambinės Rutkos, Vyžuonių ir Pšeroslio milicijos komandoms, jog gingluoti vyrai prasilaužę iš Rytprusių į Lenkiją ir traukia Fornetkos link.

Buvo aišku, ko jie ieško. Apsirengę gautais civiliais drabužiais, sėdome į roges ir pasileidome Smolnikų pusėn. Smolnikuose jau buvome 4 val. Atleidę vežėją susimetėme pas pirmą pasitaikiusį priemiesčio trobelninką. Kada norėjome atsilyginti vežikui doleriais, jis mandagiai atsakė, kad ir jis buvo anti-bolševikas partizanas ir kad laiko savo pareigą mums padėti.

6. SUSIRĖMIMAS SU LENKŲ SAUGUMIEČIAIS

Tremtant susiradome roges ir išvažiavome rytų kryptimi. Neilgai trukus pamatėme į mus atvažiuojančias trejas roges, pilnas gingluotų vyrų. Susigūžėme manydami, gal jie palaikys mus paprastais civiliais ir prasilenksime geruoja. Bet deja: rogėms prasilenkiant, sutarškėjo užtaisomi automatai, ir jau iš užpakalio išgirdome komandą: "Stoj".

Kaip žaibo trenkti šokomo į grovį ir priklaupę tą pačią akimirką paspaudėme ilgokas serijas. Arkliai atsistojo pietu ir griuvo ant kelio. Rogėse ėmė šaukti mirštantieji. Sveiki išlikę dūmė kaip zuikiai tolyn, nespėję iššauti nė šūvio. Bet tik vienas buvo pakankamai vikrus, kad išneštų "kudušių" iš šio pasisveikinimo su lietuvių partizanais.

Tuojuo privažiavo ir kitos rogės. Iššokę iš rogių, saugumiečiai skubiai slėpėsi už trobėsių, esančių dešinėje kelio pusėje. Keletas jų drąsiai sau traukė plentą, būdami kaip ir tikri, kad nugalėtojai yra jų draugai iš pirmųjų rogių. Prie manęs iš už medžio prišoko lenkų poručnikas ir užtaisdamas automatą sušuko: "Kto tam?"

Vietoj atsakymo trenkiau jam iš rankų ginklą, įrėmiau jam į krūtinę savo amerikietiškoji automata ir sukamandavau: "Ruki v vierch!" Čia pat atsirūdęs Mindaugas pylė poručnikui į ausį ir, rodydamas ranka kryptį, šūktelėjo: "Idz do djabla, panie poručniku!" Poručnikas sudaužė kulnis, pridėjo ranką prie kepurės ir pasileido bėgčia prie trobėsių, už kurių buvo pasislėpę jo vyrai. Pamatę savo vadą be ginklo, lenkai suprato, koks čia reikalas, ir atidengė ugnį į mus. Kur tik iš trobėsių sužibėjo ugnis, siuntėme ištisą seriją atsakymui. Nei pašiūrės, nei tvartai neapsaugojo jų nuo mūsų automatų kulky. Jiems traukiantis, mes šaudome jiems aplink ausis, nes zvimbimas teikia bėgančiam jėgų.

Kautynėms pasibaigus, apžiūrėjome savo nuostolius. Jie buvo menki: Šarūnas pražudė savo kuprinę su paskutinėmis maisto atsargomis ir kitais daiktais ir gavo kelias skylės į švarką.

Norėdami išvengti naujų susidūrimų, turėjome atsisakyti rogių. Beeidami keliu, sutikome vežimą, vežantį prekes Rutkos kooperatyvui. Patikrinę prekes, radome, kad vežasi per daug, todėl "perteklių" pasiėmėme sau: po litrą spirito su tinkamais užkandžiais. Palinkėję kooperatininkams linksmų Kalėdų, užsukome pas pirmą pasitaikiusį ūkininką ir sužinojome, kad esame Kociolkų kaime. Paprašėme rogių. Mums belaukiant jo troboje, kada bus pasiruošęs kelionei, jis supliekė kuinui ir dingo iš kiemo, kad praneštų milicijai. Jau brėško, ir todėl turėjome skubėti. Išėję į Seinų-Cypliškių plentą, sutikome važiuotą žmogelį, kuris mus nugabeno iki Cypliškių. Ten, pėdoms suklandinti, paėjėjome kiek pėsti, o paskui, dviem sugulus į rogių šiaudus, o trečiam prisėdus prie vežiko, privažiavome V. kaimą, kurį mums kaip tik ir reikėjo pasiekti.

Šeimnininkas pasiūlė nuošalų kambariuką poilsiui. Čia susmukome kur kaip papuolė, su visais rūbais, nes jau ilgiau išlaikyti, atrodė, nebegalėjome. Visą dieną apylinkėje važinėjo lenkų saugumiečiai, ieškodami lietuvių partizanų. Užsidėję ant rogių po sunkių kulkosvaidių, jie nardė iš vieno ūkio į kitą, darydami kratas. Vidudienį užsuko jie ir į mūsų sodybą, mums kietai miegant. Išgriozdė kluoną, tvartą, visus kambarius, išskyrus tą mažytį, kuriame mes miegojome. Jiems išvažiavus, atbėgo žegnodamiesi šeimnininkai ir pasakojo apie įvykusį stebuklą. Iš to

Imigracijos žinios

1. Sunkumai gauti leidimus. Paskutiniu laiku yra labai pasunkintas tremtiniamis įvažiavimui į Argentiną leidimų išdavimas. Senesnio amžiaus asmenims leidimai beveik visai neišduodami. Taip pat sunkiai gauna leidimus moterys su vaikais žemiau 14 metų. Daromi žygiai, kad šis reikalas būtų greičiau sutvarkytas ir kad lietuviai tremtiniai lengviau galėtų į Argentiną įvažiuoti. Iš atitinkamų įstaigų yra patirta, kad šitie visi suvaržymai yra tik laikino pobūdžio.

2. Atvažiuojantieji bus po dviejų metų Argentinos piliečiai. Pagal naujosios konstitucijos projektą visi atvažiavusieji po konstitucijos paskelbimo išgyvenę Argentinoje du metus ištisai ar su pertraukomis turės priimti Argentinos pilietybę arba apleisti šį kraštą. Tie, kurie atvažiavę prieš konstitucijos paskelbimą, nebus verčiami būtinai priimti pilietybę.

3. Atvažiavo 55 lietuviai iš Vokietijos. Š. m. sausio 17 d. laivu "General S. Sturgis" iš Bremenhaven, Vokietijos, atplaukė nemažas būrelis lietuvių į Argentiną. Dalis jų turėjo privačius leidimus, giminių išrūpintus, kiti gavę per A. L. Imigracinio Komiteto sudarytus sąrašus. Tarp atvažiavusių yra: L. Grolys su šeima (5 žm.), P. Bukauskas, Vl. Cibavičius su šeima (6 žm.), J. Arštikys, M. Galeckas su šeima (3 žm.), B. Ginietis, S. Kaibutas su šeima (3 žm.), R. Kuprevičius su šeima, žinomo pianisto A. Kuprevičiaus tėvai ir sesuo smuikininkė, A. Lebeda su šeima (3 žm.), kun. V. Leščinskas, farmaceutas V. Malela su šeima (4 žm.), J. Mikalonis su šeima (5 žm.), Vl. Normantas su šeima (4 žm.), J. Papeckis su šeima (3 žm.), V. Rasiūnas su šeima (4 žm.), S. Ramančionytė, J. Šliafertas su šeima (4 žm.). Atvažiuojančius uoste pasitiko A. L. Imigracinio Komiteto atstovai pirm. Ign. Padvalskis ir K. P. Garšva, pianistas A. Kuprevičius, "A. L. Balso" red. K. Norkus ir didelis būrys giminių ir šiaip lietuvių.

4. Iš Austrijos atvažiuoja 9 lietuviai: Sausio 21-22 laivu "General Black" atvažiuoja šie lietuviai: Eduardas ir Zuzana Butvilai, inž. Vyt. Gogelis, prof. Domininkas Gruodis, jo žmona Emilija, dūkros Idalija ir Irena ir sūnus Vytautas, kun. dr. Antanas Milius.

Ignas Padvalskis,

A. L. Imigracinio Komiteto Pirmininkas.

didelio džiaugsmo pakėlėme balių. Naktį įsikasėme ant tvarto į šiaudus, kur ir praleidome Kūčias.

Kitą naktį atvykome pas mūsų sąjūdžio rėmėjus. Susitikę su savo ryšininkais, išvykome su Mindaugų į geležinkelio stotį kelionės tęsti. Stotyje visi tik ir kalbėjo apie 12 lietuvių partizanų prasiveržimą. Esą litvinai primušę krūvas rusų ant sienos, o Smonikuose sudirbę į niekus Rutkos, Vyžonių ir net iš Suvalkų prisijustas milicijos jėgas. Kautynėse žuvęs pats Suvalkų komendantas, o Rutkos milicijos viršininkas patekęs į nelaisvę. Tai girdėdami, nudu mirktelėjome vienas kitam. Laikydami kišenėse paruoštus walterius, įlipome į traukinį.

Dr. A. L.

Iš Viso Pasaulio

ŠIAURĖS AMERIKOJ atsistatydino užsienių reikalų ministeris generolas G. Marshall. Jo pasekėju prez. Trumanas paskyrė D. Acheson. Dėl Marshall atsistatydinimo yra įvairių nuomonių. Faktas, kad Marshall sveikata paskutiniu laiku buvo susilpnėjusi — jis buvo operuotas, teko pašalinti vieną inkstą, tačiau kiti šaltiniai teigia, kad Marshall turėjo nuomonių skirtumų su prez. Truman Rusijos politikos atžvilgiu. Santykiuose su Rusija Marshall buvo pagarsėjęs kaip tvirtos rankos politikas ir jam tenka padėkoti už vadinamo Marshall plano įvykdymą, pagal kurį vakarų Europa gavo iš š. Amerikos stiprią materialinę pagalbą. Tokiu buvo užkirsta kelias komunizmo įsigalėjimui Prancūzijoje ir Italijoje. Nors U.S.A. užsienių reikalų ministrai ir pasikeitė, tačiau tas, atrodo, nepakeis ligšiolinės užsienio politikos krypties.

PALESTINOS ĮVYKIAI lošia didelę rolę tarptautinėje politikoj. Žydų kariuomenė pradėjo karo veiksmus prieš Egiptą ir įsiskverbė 40 km. į jo teritoriją. Visą padėtį sukomplicavo įvykis, kada žydai ant Egipto - Palestinos sienos numušė 5 anglų žvalgybinius lėktuvus. Atsižvelgiant į tai ir į aplinkybę, kad žydų kariuomenė yra tik 80 mylių nuo gyvybinės anglų arterijos — Suez, anglai į artimuosius rytus sukonzentravo labai daug karo laivų, aviacijos ir kariuomenės kad išvengus visokių netikėtumų. Tokia anglų politika labai nepatinka amerikiečiams, kurie veda palankią žydams politiką. Kaip žinoma, Amerika viena iš pirmųjų pripažino Izraelio valstybę de jure, o anglai iki šiol to nėra padarę. Paskutiniu laiku anglų - amerikiečių santykiai sąryšyje su Palestina labai pablogėjo. Laukiama, kad anglų parlamento debatuose užsienių politikos klausimu Bevinas susilauks didelių priekaištų ir iš opozicijos ir iš savo partijos pusės.

Palestinos įvykiai įgauna ypatingos tarptautinės reikšmės ir todėl, kad žydus slapčiai, kaip ir Graikijos sukilėlius, remia rusai. Čekoslovakijoje žydai turi savo aerodromus, žydų kariuomenės didelė dalis apginkluota Škodos fabrikų (čekų) ginklais ir net rusų karininkai kaip instruktoriai dirba žydų kariuomenėje. Rusai ypač domisi Palestinoj atrastais alyvos šaltiniais Negev dykumoj ir kaltina anglus, kad jie nori tuos šaltinius užimti ir tam sukonzentruotą kariuomenę. Rusai tvirtina, kad Negev'e esą ir uranijaus, iš kurio gaminamos atominės bombos.

Paskutiniu laiku prasidėjo tarp Izraelo (žydų valstybės) ir Egipto karo paliaubos ir Rhodos saloje eina derybos. Arabų pasaulyje yra įvykęs skilimas: vienos valstybės nori su žydais karą užbaigti, o kitos nori toliau kariauti. Atrodo, kad užviręs Palestinos katilas negreit ataus.

KINIJOS pilietinis karas eina visai prie galo. Komunistai sumušė Čiang-Kaišek'o armiją, kuri nuolat traukiasi, užleisdama vis naujus miestus. Kinijos vyriausybė nori vesti su komunistais derybas, tačiau komunistai, atrodo, reikalauja besąlyginės kapituliacijos. Žymūs Kinijos generolai nori, kad Čiang-Kaišekas atsistatydintų, tuo palengvindamas derybas su komunistais. Įsigalėjus komunizmui Kinijoje, jų įtakoj atsidurs visa Azija, nes kas turi Kiniją — turi visą Aziją.

INDONEZIJOSJ olandai su sukilėliais turi didelių sunkumų. Olandų vyriausybė buvo pasiryžusi visom priemonėm Indonezijos sukilėlius, kurie vadinasi respublikonais, ginklu priversti pasiduoti, tačiau JTO (Jungtinių Tautų Organizacija) ją perspėjo, kad karo veiksmus nutrauktų. Olandija pareiškė, kad ji, nežiūrint bet kokių tarptautinių komplikacijų, karą su sukilėliais ves toliau, tačiau pakariavusi kurį laiką padarė su respublikonais karo paliaubas. Paskutinėmis žiniomis respublikonai kelia neramumų iš naujo, užpuldinėja olandų įgulas, atlieka sabotažo veiksmus. Nepaslaptis, kad už indoneziečių nugaros yra Kominformo ranka, kuri viską diriguoja ir po nacionalizmo skraiste nori Indonezijoje išplėsti savo įtaką.

KEIČIAMA ARGENTINOS KONSTITUCIJA

Dabar svarstomas Argentinos Konstitucijos pakeitimo projektas, kuriame 20 paragrafas pakeistas ta prasme, kad visi užsieniečiai pragyvenę 2 metus Argentinoj turės natūralizuotis, t. y. priimt Argentinos pilietybę. Nepriėmusieji Argentinos pilietybės negalės Argentinoj gyventi ir turės kitur išvažiuoti. Užsieniečiams priėmusiems Argentinos pilietybę garantuojamos tos pačios teisės ir prievolės, kaip ir Argentinos piliečiams, tik balsavimo teisė jiems tebus suteikiama praėjus 5 metams po pilietybės priėmimo.

Iš patikimų šaltinių teko patirti, kad užsieniečiai nebus prievarta verčiami priimti Argentinos pilietybę. Kurie dabar gyvena Argentinoj, naujas įstatymas jų nelies. Naujasis įstatymas bus taikomas tik tiems užsieniečiams, kurie į Argentiną atvyks po Konstitucijos paskelbimo.

POPIEŽIUS SKATINA ĮSILEISTI TREMTINIUS

Gruodžio 15 d. š. Tėvas Pijus XII kreipėsi per radiją į Jungt. Amerikos Valstybių katalikus, ragindamas parūpinti dvigubai daugiau imigracinių leidimų iš savo namų ir ūkių išvarytiems Europos tremtiniams bei persekiojamiems jų kunigams. Tuo pačiu tikslu šv. Tėvas pasiuntė asmenišką laišką Cincinnati arkivyskupui John Nicholas, Katalikų Socialinės Globos Centro Pirmininkui.

"KĄ SLEPIA GELEŽINĖ UZDANGA?"

Tokia antrašte Buenos Aires dienraščio senas bendradarbis Casimiro Verax parašė eilę straipsnių, kuriuose tolydžio iškeliamas pasauliui mažai žinomas bolševikų siautėjimas Lietuvoje. Tas pats rašytojas atskirais straipsniais pavaizdavo religijos persekiojimą Lietuvoje ir kankinio vysk. T. Matulionio likimą. Kai kuriuos straipsnius persispausdino ir Montevideo spauda. (K.)

Pavergtoji Lietuva

NAUJAUSIOS ŽINIOS IŠ ANAPUS GELEŽINĖS UZDANGOS

Susiziinėjimas su užsieniu. Lietuvos gyventojų laiškų cenzūra yra Vilniuje. Kiekvienas, kuris turi giminių užsieniuose, tuo pačiu jau yra įtartinas asmuo. Todėl susirašinėjimas su giminėmis užsieniuose paprastai yra įtartinėjimų ir persekiojimų pradžia. Bet koks su bet kuo susirašinėjimas yra nepatartinas, nes anksčiau ar vėliau jis baigsis persekiojimu. Radio aparatui laikyti reikia įpatingo leidimo, kuris duodamas tik niekam neįtariamoms piliečiams. Tačiau gyventojai ir patys vengia tokių leidimų prašyti, nes kas turi radio aparatą, tas tuo pačiu jau sekamas. Daugelis, ypačiai partizanai, turi pasislėpę. Visi laukia karo, kaip vienintelio išsigelbėjimo. Lietuvoje niekas neabejoja, kad toks karas anksčiau ar vėliau tikrai bus. Nuo 1947 m. vasaros, kada kalbos apie artėjantį karą labai sustiprėjo, buvo išleistas įsakymas, kad kiekvienas bus baudžiamas, kas leis bet kokius gandus apie karą. Tačiau raudonarmiečius vizituoją generolai ir net įvairūs mitingų kalbėtojai dažnai ragina darbininkus pakelti darbo naštą artėjančio karo akivaizdoje. Visi mano, kad karo tikrai nereikės ilgai laukti, daugiausia gal porą metų.

PRAGARO MAŠINA VIETOJ LAIKRODŽIO

Pas laikrodininką Liorenčą, gyvenantį A. Panemunėje, atvyko jaunas Raud. Armijos karininkas nusipirkti laikrodį. Laikrodininkas parodė įvairiausių laikrodžių pasirinkimui. Karininkas išsirinko ant spintelės stovėjusį žadintuvą ("budilniką"), užmokėjo ir išėjo. Eidamas pro netoli esančią turgavietę, nusipirko keletą tuzinų agurkų, keletą kg. bulvių ir patenkintas patraukė namų link. Kadangi abi rankos turėjo užimtas pirkiniais, tai žadintuvą įsikišo į antį — po "rubaške". Matyt žadintuvo būta užsukto birgžti, kad po keletos minučių karininkas užgirdo antyje didžiausią triukšmą. Šoko karininkas į šoną, trenkė neštus produktus, griebėsi už "rubaškės" ir visa jėga trenkė pirkėjų žadintuvą į gatvės grindinį. Paskui skubiai nuėjo į dalinio štabą ir raportavo štabo viršininkui, kad esą jis susekęs stambų sabotazniką teroristą, kuris norėjęs susprogdinti tarybinį karininką ir vietoje laikrodžio jam davęs pragaro mašiną. Štabo viršininkas su keleta kariškių, kurių tarpe buvo ir mūsų didvyris, tik savo greitosios orientacijos dėka išvengęs mirties, nuvyko pas minėtą laikrodininką iširti įvykį. Ir kada buvo išaiškinta "visa afera", laikrodžio pirkėjas turėjo smarkiai nukaisti iš gėdos.

Viktoras Cieslinskas

Urugvajaus lietuvis krepšininkas, Londono pasaulinės sporto Olimpiados dalyvis.

Kaip žinome, Lietuva yra iki šiolei dar nenugalėtas Europos krepšinio meisteris. Visose šalyse išisklaidę lietuviai yra dideli šito gražus ir plastiško žaidimo mėgėgai. Dar prieš šį karą įvykusioje pasaulinėje Olimpiadoje Berlyne stipriausiai J. A. Valstybių rinktinė vadovavo milžinas lietuvis Lubinas, kuris pasišokėjęs sviedinį į krepšį kraute įkraudavo. Lietuvių tremtinių krepšinio komandos Vokietijoje neranda sau lygaus prieš visoje Vakarų Europoje.

Ir Urugvajaus krepšininkų eilėse netrūksta lietuvių. Klube "Atenas" žaidžia A. Kanopa, klube "Albatras" — Sadauskas, klube "Welcome" — Bartkevičius. Tačiau pirmaujanti viso Urugvajaus krepšininkų figūra yra VIKTORAS CIESLINSKAS, svarbiausias pirmaujančio klubo "Aguada" žaidikas.

Gimęs 1922 m. Marijanpolėje, V. Cieslinskas atvyko su savo tėveliais į Urugvajų turėdamas vos 7 metus amžiaus. Jau 16 metų gimnazistas, 1938 m. Viktoras Cieslinskas įstoja į atletikos klubą "Aguada", kuriame jau 1940 m. patenka į pirmąją sporto divizioną. Pirmaujančiame klube išsikovojęs svarbiausiojo žaidiko vietą, Viktoras jau 1941 m. išrenkamas į Urugvajaus rinktinę tarptautinėms P. Amerikos čempionato rugtynėms Mendozoje, Argentinoje. Sekančiais 1942 m. gina Urugvajaus spalvas tarpvalstybinėse P. Amerikos varžybose Čilės sostinėje Santiaže. 1943 m. žaidžia Peru sostinėje Limoje, kur Urugvajaus rinktinė laimi P. Amerikos meisterio vardą.

1948 m. V. Cieslinskas buvo svarbiausias Urugvajaus rinktinės žaidikas pasaulinėje Olimpiadoje Londone. Londono lietuviai sužinoję, kad Urugvajaus komandoje žaidžia V. Cieslinskas, Urugvajaus rinktinę plojo kaip savajai.

Baigiant reikia pastebėti, kad šitas visų mėgiamas geltonplaukis ir mėlynakis sportininkas yra susipratęs lietuvis patrijotas. Net laikraštininkai ir sporto reporteriai neužmiršta pabrėžti, kad jis yra lietuvis. Kalbėdamas gryna, svetimybų nesudarkyta lietuvių kalba, V. Cieslinskas visą laiką dalyvauja vietos lietuvių kultūriniame gyvenime bei patrijotinėse organizacijose.

P. B.

MES VEIKIAME

BERISSO

Mindaugiečiai veikia. Lietuvių Katalikų Kultūrinė Savišalpos Draugija "Mindaugas" paskutiniu metu išvystė didelį vaikumą. Artinantis 1948 m. pabaigai, net 4 sekmadienius iš eilės buvo visuotiniai narių susirinkimai. Draugijos įstatai buvo pakeisti ir pritaikyti prie veikiančių krašte įstatymų. Jau gautos ir juridinio asmens teisės.

1948 m. gruodžio 19 d. slaptu balsavimu buvo išrinkta nauja draugijos valdyba sekančios sudėties: pirmininkas p. Kazimieras Paliukas, vicepirmininkas Jonas Jasauskas, sekretorius Alicio Žemaitis, protokolų sekretorius Mykolas Tamoliūnas, kasininkas Brenius Marcinkevičius, padėjėjas Povilas Razanskas. Valdybos nariai: Vincas Stundžia, Teofilis Aliukas, Vladas Augulis. Revizijos komisija: Antanas Vugulis, Kazimieras Adamonis ir Jonas Kepalas. Ligoninių komisija: Juozas Martinkus, Teofilus Šlapšys, Kazimieras Janionis ir Juozas Dalinda. Rimtai Mindaugiečių valdybai tenka tik palinkėti daug sėkmės atsakingose pareigose.

SANTIAGO DE CHILE

Mūsų bendradarbis iš Santiago K. A. K. rašo: "Dabar turiu atostogas. Gyvenu vieno čilėno ūkyje prie Concepción. Tai ne ūkis, o geriau vasarvietė, nes savo žemėje nei javų nei daržovių veik neaugina. Gražus pušynas, daug gryno oro. Arti Pacifikas, o kitose pusėse, tarp kalnų, gražus ežerėlis, Vaizdai labai gražūs, oras grynus, malonus. Dieną šilta kaip Lietuvoje, o vakare net per šalta, reikia imtis palto. Atostogauti vieta ideali. Čia klimatas toks puikus, kad tik gyvenk ir norėk."

Mūsų lietuvių kolonija dabar yra tokia: du studentai atvykę iš Vokietijos (Pov. Stelingis ir Julius Kakarieka) ir dar du nauji kunigėliai: Pov. Ragažinskas ir Leonas Zaremba. Vasario mėn. viduryje su "Reina del Pacifico" turėtų atvykti prof. Jonas Grigas. Emigrantai iš Austrijos tiek lietuviai tiek kiti, kol kas neatvyksta, nes Čilė liko kažkodėl nepatenkinta pirmaisiais dviem transportais ir dabar daro naujus tyrinėjimus."

MONTEVIDEO

Aldonos Dorelytė vestuvės. 1949 m. sausio 5 d. žinomų Montevideo lietuvių kolonijos patrijotų pp. Pranės ir Juozo Dorelių duktė Aldona sukūrė šeimos židinį, ištekėdama už žymaus Montevideo miesto savivaldybės pareigūno Pablo Estol. Moterystės sakramentą suteikė gerb. kolonijos kapelionas kun. St. Grigaliūnas. Vestuvių pokilyje pp. Dolerių namuose dalyvavo apie 100 kviestų svečių. Jaunieji gavo daug sveikinimų, linkėjimų ir gražių vertingų dovanų. Medaus mėnesį jaunavedžiai praleidžia Piriapolio kurorte.

Dalyvis.

Kalėdų eglutė Kultūros draugijos patalpose įvyko Kalėdų pirmąją dieną. Gausi publika maloniai pra-

leido laiką, klausydama lietuvių mokyklos vaikučių programos, kurią paruošė mokyklos mokytojas p. Vilkas. Apie skaudų mūsų brolių tremtinių likimą Europoje jaudinančiai kalbėjo neseniai iš Vokietijos atvykęs tremtinys p. A. Kevėža. Programą nuotaikingai užbaigė Kalėdų Senelis p. A. Brazys, atnešęs dolesiams mokyklos mokiniams daug gražių dovanų.

L. K.

Montevideo lietuvių viešnagėje. 1948 m. gruodžio 9 d. į Montevideo trumpoms atostogoms pas savo broį Antaną Brazį atvyko "LAIKO" redaktorius Pranas Brazys. Ta proga svečias nuodugnai susipažino su vietine lietuvių kolonija ir jos veikėjais. Dviejuose pobūviniuose Kultūros draugijos patalpose pasipasakojo savo išspūdžius ir kalbėjo lietuviškosios kultūros bei spaudos klausimais. Patyręs daug lietuviško nuoširdumo ir gražių išspūdžių, grįžo į Buenos Aires sausio 3 d.

L. Rep.

"LAIKO" Platintojai Montevideo mieste yra gerai žinomi kolonijos veikėjai p. A. Brazys, p. J. Mušteikis, p. A. Žilinskas ir p. J. Grigas.

BUENOS AIRES — AVELLANEDA

Lietuviškas pobūvis pp. Veronikos ir Petro Miškūnų vasarvietėje. Ponai Veronika ir Petras Miškūnai praėjusių metų gruodžio 12 d. savo sūnaus Petriuko Roberto krikštynų, įvykusių Liet. Aušros Vartų parapijos bažnyčioje, proga suruošė iškylą į savo vasarvietę, esančią tarp La Platos ir Buenos Aires. Vaišingi šeiminkai suruošė savo svečiams šaunią "asadą" — pietus, kurių metu nuolatos skambėjo lietuviška daina bei P. S. Eidiečio lietuviškų plokštelių muzika. Puikią nuotaiką dar labiau gyvino malonūs kūmai ponai S. Dobkevičienė ir Kazimieras Stankūnas. Svečių tarpe matėsi mūsų kolonijos žymus pramonininkas p. Kazimieras Deveikis-Pipiras su šeima, p. Stasys Deveikis su Ponia, inž. A. Dičius su šeima, p. Stankevičienė, mūsų kolonijos žymus fotografas p. K. Dopkevičius, p. K. Gasevičius su šeima, pp. Krapavickai, pp. Černiai, pp. Ožinskai, p. S. Vaitkevičienė, p. A. Barzdžius ir kiti.

R.

Į lietuviškas Kūčias, kurias surengė "LAIKO" Garbės Leidėja Ponia Emilija Čekanauskienė savo namuose, buvo sukviestas gausus liet. būrys. Svečių tarpe buvo inž. J. Čekanausko šeima, pp. Urbiečiai, Grinkevičiai, Arg. L. Balso redaktorius p. Norkus, inž. J. Ramanauskas, keletas argentiniečių ir naujai iš Europos atvykusių lietuvių. Prie gražiai ir turtingai padengto Kūčių stalo jaukiai pasikalbėta ir pasidalinta kalėdinėmis mintimis.

Rep.

Naujųjų Metų sutikimas. "LAIKO" Garbės Leidėjai Ponai Katalina ir inž. Jonas Čekanauskai naujuosius 1949 metus sutiko savo namuose artimųjų draugų bei bendradarbių tarpe. Prie šaunių ta proga suruoštų vaišių stalo matėsi žymieji mūsų kolonijos atstovai: Ponia Emilija Čekanauskienė su šeima, p. Vl. Urbietis su Ponia, dr. V. Guariñoni su Ponia, dr. A. Zotovas, dr. A. Laucius, kun. dr. A. Černiauskas ir kiti. Iš senųjų į naujuosius 1949 metus vaišinguo-

sius šeiminkus ir jų svečius palydėjo garsusis mūsų pianistas Andrius Kuprevičius, maestriškai pasikambindamas keletą žymiųjų muzikų kūrinių.

Rep.

Kun. Kazimieras Vengras M. I. C., Lietuvių Aušros Vartų parapijos klebonas ir "LAIKO" atsak. redaktorius, š. m. sausio 13 d. grįžo lėktuvu iš U.S.A., kur buvo nuvykęs svarbiais mūsų kolonijos reikalais.

R.

Pas pirmąjį "LAIKO" Garbės Leidėją pramonininką p. Praną Ramanauską praėjusių metų gruodžio 12 d. įvyko įvairūs lietuviškas pobūvis. Dalyvavusieji artimieji gerb. šeiminko bendraminčiai ir bičiuliai maloniai praleido vakarą prie gausaus vaišių stalo, pasidalindami mintimis svarbesniais kultūriniais ir ekonomiriais mūsų kolonijos klausimais. Dalyvių tarpe buvo "LAIKO" administratorius dr. K. Černiauskas, "LAIKO" bendradarbis poetas A. Vitutis su Ponia, Arg. Liet. Imigracinio Komiteto, Lietuvai Išlaisvinti Centro Argentinoje atstovai ir kiti.

Rep.

Svarbus tremtinių pasitarimas įvyko Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellanedoje, š. m. sausio 9 d. Darbotvarkėje buvo svarstomi tremtinių registracijos bei įsijungimo į Lietuvai Išlaisvinti Centrą Argentinoje reikalai, Lietuvių Bendruomenės Argentinoje steigimo, lietuviškos mokyklos, spaudos ir kiti svarbūs klausimai.

Rep.

Lietuvai Išlaisvinti Centro posėdyje, įvykusiame š. m. sausio 16 d. "LAIKO" skaityklos patalpose, Mendoza 2280, Avellaneda, buvo aptarta vasario 16 d. minėjimo programa ir kiti einamieji reikalai. Vasario 16 d. minėjimą nutarta labai iškilmingai mnėti vasario 20 d., sekmadienį, Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellanedoje. Į iškilmes nutarta pakviesti didelį lietuvių bičiulį arkiv. Francisco Aragone, visuomenės ir spaudos atstovus. Programoje dalyvaus žymiausiai mūsų kolonijos menininkai, šv. Cecilijos choras, organizacijos ir kt.

Rep.

Kalėdiniai Lietuviški Jomarkai su dideliu pasisekimu praėjo gruodžio 25 ir 26 dienomis Aušros Vartų parapijos kieme. Iš visų Buenos Aires vietų bei priemiesčių susirinkę tautiečiai susitiko savo senus pa-

žįstamus, pasikalbėjo medžių pavėsyje ir linksmiai praleido laiką užkandžiaudami bei dalyvaujantys įdomiose pramogose.

Rep.

"Laiko" skaitykla Redakcijos patalpose.

Lietuvos Generalinis Konsulas J. A. Valstybėms sveikina

Didžiai Gerbiamas Pone Redaktoriau:

Šiame lietuvių tautai tamsos laikotarpyje, kuomet visa tauta, kaip smėlis vėjo, išmėtyta po visus penkis kontinentus, Jūsų žurnalo pasirodymas — tikra prošvaistė.

Gavau antrą numerį, ir nuoširdžiai, broliškai sveikinu.

Turime imigracijos bilių įstatymą tremtinių įsileidimui į JAV, bet kažin kaip tas praktikoje pasireišk. Gal būt, kad dauguma mūsų brolių ir seserų Europoje belsis į Pietų Amerikos valstybių duris. Jau dabar apščiai jų atvyko Co-

lumbijon, o ypač Venezuelon. Keli metai praėj, kol jie sustiprės ir Jūs iš Argentinos juos jau dabar turėtumėte aprūpinti spauda. Gal stipresnieji iš Jūsų be prenumeratos sau skirs kiek ir tam reikalui. "Laikas" leidžiamas lotynų kultūros krašte ir bus daugiau naudingas tokios pat kultūros kraštuose.

"Laikui" prieš akis stovi didelė paskirtis ir, neabejoju, sprendamas iš to numerio, — graži ateitis.

Generalinis Konsulas J. A. Valstybėms
JONAS BUDRYS,

SOVIETŲ AGENTAI TREMTINIŲ TARPE

ELTOS KOMUNIKATAS

Vilniuje, Filaretų gatvėje, prie MVD (Ministerstvo Vnutrennich Del) veikia ypatingasis skyrius (OBO) Osobyj Banditskij Otdiel), kuriam vadovauja rusų majoras Sokolovas. Skyriaus uždavinys — provokuoti vietinius gyventojus, kad išsifruotų partizanus ir jų rėmėjus ar prijuočiančius ir likviduotų jų veiklą. Šiam uždaviniui verbuojami lietuviai, lenkai, rusai, žydai (pastarieji apsimeta vokiečiais). Ypatingai stengiamasi pritraukti asmenis, dėl kurių nors asmeninių priežasčių patekusius į partizanų eiles ar nelegalią padėtį. Provokacijai apmokyti asmenys veikia įvairiais metodais: jie perrengiami partizanais, tariamai atvykusiais iš toliau ryšio ieškoti su štabais, ar išblaškytais po kautynių ir t. t. Kad įtikintų gyventojus, jie kartais sulikviduoja tarybinį pareigūną, inscenizuoja kautynes su MVD, vaizduoja anglų parašutininčius ir t. t.

OBO veikla yra perkelta ir į užsienius, į tremtinių stovyklas. Į čia gabenamiems provokatoriams paruošti Vilniaus priemiestyje veikia pusės metų mokykla. Kiekvienam ją baigusiam duodamas specialus uždavinys: sekti tremtinių gyvenimą, juos kompromituoti, kelti vaidus, kliudyti emigraciją, surasti sau agentų tarp emigruojančių, kelti nepasitikėjimą vietiniais komitetais, centriniais organais ar vadovaujančiais asmenimis, sabotuoti kultūrinę veiklą.

Šita diversantinė akcija tarp tremtinių sistemingai palaikoma per jiems skiriamą Vilniuje leidžiamą laikraštį "Tėvynės Balsą". Jai talkina iš Šveicarijos ateinąs rotatorinis laikraštėlis "Tautos Sargyba".

Tarp nelietuvių šita destruktvyvinė akcija protarpiais prakišama per vakarinių valstybių komunistuojančią spaudą. Šiai akcijai ranka į ranką talkina laikraštis "Messenger Balte", leidžiamas tariamai Lyone (Prancuzijoje). Taktikos sumetimais pasisakydamas prieš Lietuvos okupantą, visą savo veiklą šitas laikraštis yra skyręs diskredituoti Lietuvos diplomatams, Lietuvos laisvinimo institucijoms Vyriausiajam Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui ir Vykdomajai Tarybai, Lietuvos politinėms partijoms (išskyrus vieną!), atskiriems asmenims, stovintiems Lietuvos laisvinimo darbo priekyje.

Tokio pat turinio raštas prancūzų kalba yra išsiuntinėtas ir privatiems užsieniečiams, ar organizacijų vadovybėms, skelbiant, kad Lietuvos diplomatai, Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas ar Vykdomoji Taryba neturi teisės kalbėti Lietuvos vardu, kad minėtieji organai ir Lietuvos politinės partijos esą fašistinės ir norinčios atstatyti Lietuvoje fašistinę diktatūrą. Raštas pasirašytas Tanro ir J. Girėno "Lietuvos Rezistencijos Tautinės Tarybos delegatūros" vardu. Pažymėtina, kad abudu vardai yra pseudonimai, paimti iš Lietuvos partizanų slapyvardžių, siekiant sudaryti fikciją, kad

raštai esą kilę iš krašto ar bent iš krašto valios. Tokią pat fikciją stengiasi sudaryti ir kai kariuose Jungtinių Valstybių lietuvių laikraščiuose paskelbtas atsišaukimas su instrukcijomis rezistuojančiam kraštui, pasirašytas "Lietuvos prezidento prof. Dr. Tautvyrio".

Ryšium su OBO sustiprėjusiu veikimu ir minėtais reiškiniais ELTA yra įgaliota ir įpareigota pareikšti.

1. "Lietuvos Rezistencijos Tautinė Taryba" ar jos delegatūra, kurios pirmininku skelbiasi TAURAS, o sekretorium J. GIRĖNAS, neturi nieko bendra nei su krašto rezistencija nei su jos įgaliotais organais užsieniuose.

2. Atsišaukimas su instrukcijomis rezistuojančiam kraštui, paskelbtas tariamojo Lietuvos prezidento prof. dr. TAUTVYRIO, yra provokacinis reiškinys.

3. Yra tikras dalykas, kad "Lietuvos Rezistencijos Tautinės Tarybos", lygiai kaip "Lietuvos Gelbėjimo Komiteto", "VLAK-o užsienių skyriaus", "Baltijos Valstybių Atvadavimo Komiteto", Rytprūsių Tautinės Tarybos" ir panašiais fiktyviais vardais dengiasi p. J. GARBYS PARŠAITIS, gyvenąs Šveicarijoje.

4. Minėtais titulais ir vardais varoma destruktvyvinė antilietuviška akcija ir jos metodai visiškai atitinka OBO interesus ir metodus.

5. Kovojančios tautos ir Lietuvos valstybės vardu tėra įgalioti kalbėti užsieniuose tik Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas ir Lietuvos pasiuntiniai — ir niekas kitas, nors būtų prisidengęs bet kuriuo titulu.

PASTABA: Lietuvos Pasiuntinybė Urugvajuje praneša, kad ir Pietų Amerikoje netrūksa minėtojo J. Gabrio-Paršaičio kiršinančių ir lietuvių kovojančias jėgas skaldančių išdaigų. Neseniai jis Urugvajuje tūlam tautiečiui atsiuntė įgaliojimus kalbėti kažkokios egzilinės Lietuvos vyriausybės vardu. Tos nebuvėlės "vyriausybės" užsienių reikalų ministras pasirašo niekam nežinomas Gintautas, o prezidentas — tas pats M. Tautinas - Paršaitis. Tokiais "įgaliojimais" J. Paršaitis jau nebe pirmą kartą puikiai pasitarnauja bolševikams, suviliodamas naičius titulų medžiotojus padaryti ne tik save pačius, bet ir visą Lietuvos išlaisvinimo darbą kompromituojančių bei išjuokiančių "žygių".

PADĖKA

Nuoširdžią padėką reiškiu Gerb. Tėvams Marijonams už iškilmingas mano mylimos žmonos a. a. Stefanijos laidotuves, suruoštas Liet. Aušros Vartų parapijos bažnyčioje, p. Paršelienei, p. Miliauskienei, p-lei Emilijai Kisielytei, p. Teklei Adamonienei ir kitoms kuo nors pasitarnavusioms neužmirštamai Velionei jos sunkioje ligoje.

Mykolas Šlikas.

Paieškojimai

Aganausko Hendriko iš Žemaitkiemio valsč. paieško Skibiniauskas Stasys. Gaižausko - Goiževskio iš Kėdainių - Ūselis Adomas. Jakimowicz Wladislaw paieško Elena Pradkelytė. Jatulio Juozo iš Kriukų v. paieško J. Makarovas. Kuzminsko Norberto iš Seduvos m. ieško sūnus Vytautas. Motiejūnui Romualdai iš Vytėnų km. atėjo laiškas iš Europos "LAIKO" Administracijoje.

Paieškomieji asmenys prašomi kreiptis į "LAIKO" Administraciją: calle Mendoza 2280, Avellaneda. Administracija suteikia smulkesnių žinių apie ieškamuosius ir jų dabartinius adresus.

PRITYRUSI MODISTĖ
ONUTĖ ZUPKIENĖ
Gral. Aguilar 1253 Montevideo

ALFONSO BARTAŠIŪNO
Metalų liejimo ir apdirbimo Įmonė
Zapican 2789 Montevideo
Telefono: 23 7 48

Foto K I K A
LUIS FERSZKO y G. SARMIENTO
Artistas Fotógrafos
Montevideo 482 T. E. 303 Berisso

Pirmaeilis Moterų Grožio Salonas
KIRPYKLA "LA RUBIA"
Savininkė:
ONA KASPARIENĖ
Soler 3441, Bs. Aires T. A. 79, Gómez 2528

DIPLOMUOTA MODISTĖ
MAGDALENA TUMOSIENĖ
Priima įvairius sezoninius ir proginius užsakymus
Sarmiento 510 Avellaneda

KATALIKŲ BENDRUOMENĖ
"SAN BONIFACIO"
Parūpina imigracijos leidimus ir teikia įvairius patarimus. Kreiptis pirmadieniais, trečiadieniais ir šeštadieniais nuo 10 iki 12 v.
25 de Mayo 140, II-22. — Skubiu atsitikimu kreiptis tiesiog į: Srta. Catalina Hoss, "Patagonia Hotel", Suipacha 119, I, cuarto 4.

Jei nari statyti namus, kreipkis į

B E L O G A R
EMPRESA CONSTRUCTORA
Savininkai:

A. BIELOPOLSKY ir O. GARIBALDI
Planos - Proyectos - Presupuestos
Ejecución Obras

Hipólito Irigoyen 676 T. E. 33 - 9576
Buenos Aires

" I M A N "

Adolfas Kaušinis
Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turįs Elektros Stoties teises. Atlieka visus elektros įrengimus ir pataisymus. Lietuviams didelė nuolaida.

San José 1088 Montevideo
Telefono: 8 79 56

FUNDICION PRADO

Fundición de Bronce Mecanico, Aluminio y Herrajes en General. Sección Mecanica y Estampados Matrices de Todas Clases y para Toda Industria

EDUARDO JUSYS
Molinos de Raffo 473 Montevideo
Telefono: 22 53 05

PERMANENTES, TINTURAS y PEINADOS
CASA DESIMONE

Permanentes autotérmicas a Vapor Eléctricas a la Crema y al Aceite
Napoles esq. Habana, T. E. 314,
Berisso F. C. S.

LAIDOJIMO ĮSTAIGA

Sena ir garantuota Casa Boccio Hnos, representatas Lofeudo.
Nebrangiai laidoja ir sutvarko dokumentus
Kreipkis:
Calle Barcelona 4452, T. E. 22,
Berisso F. C. S.

" LIETUVOS AIDAI "

Lietuviškoji radio valandėlė kiekvieną sekmadienį 8 val. 30 min.
Radio Mitre LR6
Dir. ZEFERINAS JUKNEVIČIUS

ČIUŽINIŲ IR UŽUOLAIĐŲ

Dirbtuvė - Parduotuvė

Parduodama bovelna, vilnos ir įvairios drobės. Daroma valizoms užvaskalai. Taisomos įvairios minkštos kėdės, daromos gulimos kėdės ir turkiškos lovos.

Kaimos labai prieinamos.

Antanas Šalčiūnas

Juan B. Alberdi 933 T. E. 60-2784
Buenos Aires

Baldų Fabrikas

Gaminami visų rūšių ir stilių baldai

Antanas Girdauskas

Savininkas

Hernandarias 1721 Buenos Aires

Bronzos valcavimo ir vamzdelių traukimo

Dirbtuvė

Priima įvairius užsakymus

Antanas Barzdžius

Savininkas:

Av. Alvarez Jonte 1657, Bs. Aires. T. E. 59-5248

FOTO EMILIJA

ATLIEKAMI ĮVAIRŪS FOTO DARBAI
EMILIJA JASIUKYNIENĖ

Savininkė

Nogoya 2969, Villa del Parque. T. E. 50-7319

Batų Dirbtuvė ir Cigarečių Parduotuvė

Gaminami nauji ir taisomi seni batai

JUOZAS ŠNIPAS

Savininkė:

Cabildo 651 — Villa Porvenir — Avellaneda

SIUVYKLA IR PARDUOTUVĖ

Didelis pasirinkimas

JUOZAS KUČINSKAS

Savininkas

Gral. Roca 4700 Avellaneda

DIPLOMUOTA MODISTĖ
DANUTĖ GILVYDIENĖ

•
Rio Cuarto 3244
Buenos Aires

Didelė ir moderniška moteriškų rūbų
siuvykla

Modas Survila

Darbas atliekamas sąžiningai, meniškai
ir punctualiai

Esmeralda 823 Buenos Aires
T. E. 31-8446

ELEKTRINIS KĖDŽIŲ FABRIKAS "LIT"

Didelis pasirinkimas. Išpildomi įvairūs užsakymai. Pristatome į visas miesto dalis.

Savininkas

Jonas Aukštikalnis

Vienas iš pirmųjų lietuvių, praskynęs kelį
šitai pramonės šakai Argentinoje

Posadas 23, Avellaneda. T.A. 20, Wilde 7831
(aukštuma Av. Mitre 4500)

LIETUVIŠKA VALGYKLA -- RESTORANAS

Skanūs įvairiausių rūšių valgiai. Mandagus
ir greitas patarnavimas

Savininkas

KAZIMIERAS DUDA

Pedro de Mendoza 2117 T. A. 21 - 2952

FOTO STUDIJA

Fotografijų didinimas. Įvairių rūšių portretų
gaminimas. Fotografuoja švenčių,

vestuvių ir kitas iškilmes

Savininkas

Stanislovas Antanavičius

Av. Pavón 1869 Avellaneda

KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ

Priima įvairius užsakymus. Darbas atlieka-
mas sąžiningai ir gražiai

Savininkas

M. ŠLIKAS

P.-je. Blandengues 3015 (altura H. Cortes 650)
Avellaneda

Lietuviška įvairių prekių Krautuvė

Savininkas

JULĖ SKURAUŠKAITĖ

Lietuviai, remkite savo tautiečius, pirkdami
jų prekes!

Brasil 915, kamp. Mendoza Avellaneda

Metalo išdirbinių fabrikas

Gaminama įvairūs varžtai ir bitoki metaliniai išdirbiniai automatinėmis mašinomis ir dideliame kiekyje

Emilija T. de Čekanauskas

Brandzen 2645

T. A. 22 Avellaneda 8535 ir 4258 — Sarandi

MAŠINŲ FABRIKAS

Šaltam metalo apdirbimui

**KNIEDŽIŲ, VARŽTŲ IR VERŽEKLIŲ
FABRIKAS**

Vladas Urbietis

Savininkas:

C. Morón 3596 (Alt. Pavón 3500), Lanús
T. A. 241, Lanus 0116

Mechaninė dirbtuvė

Veržeklių gamyba. Gaminamos standartizuotos geležinės ir bronzinės veržeklės
Savininkas:

Inž. Jonas Ramanauskas

Anatole France 390, Sarandi, Avellaneda

Geležinių ir bronzinių įvairaus dydžio varžtų (tornillos) metalui veržti fabrikas
Gaminama automatinėmis staklėmis

Inž. Jonas Čekanauskas

Brandzen 2555 - Avellaneda - T. A. 22-9264
T. A. Particular: 22, Avellaneda 7812

MECHANINĖ DIRBTUVĖ

Įvairiems darbams. — Įvairiausi pritaikymai, padangų ir stabdžių keitimas. Darbas atliekamas sąžiningai ir greitai.

J. Sudnius ir D. Reale

Entre Rios 1866, Buenos Aires - T. A. 23-0903

VITRINŲ FABRIKAS

Įvairiausi moderniški įrengimai vaistinėms, drabužių parduotuvėms, barams ir t. t.
Savininkas:

Kazimieras Kaminskis

Trelles 1545-47 Buenos Aires
T. A. 59, Paternal 3675 ir 1918

Correo
Argentino
Casa Central

FRANQUEO PAGADO
Concesión No. 4289

TARIFA REDUCIDA
Concesión No. 4015

Registro Nacional de la Prop. Intelectual No. 282140

LIETUVIŠKA DUONOS KEPYKLA 'EUROPA'

Kepama įvairių rūšių lietuviška duona. Pardavimas vietoje ir su pristatymu į namus. Priimami užsakymai įvairių švenčių ir iškilmių paruošimui

Jonas Motekūnas

Savininkas

Curupayti 230-32 - Gerli F.C.S. - Avellaneda
T. A. 241, Lanus 0933

Lietuviškas kėdžių fabrikas

Gaminamos tvirtos ir stilingos kėdės pagal užsakymą: viešbučiams, kavinėms, raštinėms, krautuvėms ir privatiems butams

Bronius Eidukonis

Savininkas

Salta 265, Sarandi F.C.S. T. A. 22 - 5461

Didelis Kėdžių Fabrikas

Gaminamos įvairių rūšių kėdės dideliais kiekiais. Darbas atliekamas sąžiningai ir punktualiai
Savininkai:

Šulnis ir Geigas

Chile 765 — Humberto I 1956

T. A. 20 - 9578 Avellaneda

ELEKTRINIS KĖDŽIŲ FABRIKAS

Dirbamos įvairaus stiliaus stiprios kėdės viešbučiams, kavinėms, raštinėms ir privatiems butams

Kazys Vanagas ir Stasys Šulnis

Savininkai

Quilmes 184, Bs. Aires, T. A. 61, Corrales 4570

KĖDŽIŲ FABRIKAS

Atlieka įvairius užsakymus ir pristato į namus. Didelis pasirinkimas.

JUOZAS JUŠKA

Savininkas

R. Gutierrez 1948 - Avellaneda - T. A. 22 - 5137